

Sekretess i samverkan

Innehåll

Sekretess i samverkan	1
Samverkansskyldighet och sekretess	2
Sekretessbrytande bestämmelser mellan socialtjänsten och polisen	2
Samtycke	2
Uppgiftsskyldighet	2
Nödvärdigt utlämnande	3
Misstanke om brott som gäller unga	3
Misstanke om brott som gäller både unga och vuxna	5
Övriga sekretessbrytande bestämmelser	7
Sekretessbrytande bestämmelser mellan socialtjänsten och skola	7
Samtycke	7
Nödvärdigt utlämnande	7
Övriga sekretessbrytande bestämmelser	7
Sekretessbrytande bestämmelser mellan socialtjänsten och hälso- och sjukvården	8
Nödändig vård för barn, missbrukare, LPT/LRV-fall och gravida	8
Missköta smittskyddsföreskrifter	8
Konsekvenser om sekretess bryts utan lagstöd	8
Konsekvenser för socialförvaltningen	8
Konsekvenser för den enskilde	9
Sammanfattningsvis	9

Samverkansskyldighet och sekretess

Inom socialtjänsten råder en stark sekretess. Socialtjänstsekretessen regleras 26 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (OSL):

”Sekretess gäller inom socialtjänsten för uppgift om enskilda personliga förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon honom eller henne närmstående lider men”.

Sekretessen gäller inte endast gentemot enskilda utan även i förhållande till andra myndigheter.

Samtidigt som det föreligger en stark sekretess inom socialförvaltningens verksamhetsområden finns det även en skyldighet i bland annat förvaltningslagen att förvaltningen att samverka med andra myndigheter.¹ Denna samverkansskyldighet ska underlätta för både myndigheterna och den enskilde, men innebär inte sekretessen mellan myndigheterna kan brytas enbart på den grunden.² Myndigheter ska alltså samverka, men med iakttagande av regelverket kring sekretess.

Utgångspunkten är därför att socialförvaltningen inte har möjlighet att inom ramen för allmän samverkan röja uppgifter om en enskild individ. Det krävs en *sekretessbrytande bestämmelse* eller en *bestämmelse om uppgiftsskyldighet* som stöd.

En sekretessbrytande bestämmelse innebär att en sekretessbelagd uppgift får lämnas ut i vissa situationer när andra myndigheters eller enskildas intresse av att ta del av uppgiften väger tyngre än det intresse som sekretessen ska skydda.³

Nedan följer en översiktlig genomgång av möjligheterna för socialförvaltningen att bryta den sekretess som finns gentemot polisen, skolan respektive hälso- och sjukvården.

Sekretessbrytande bestämmelser mellan socialtjänsten och polisen

Samtycke

Den enskilde förfogar som huvudregel över sin egen sekretess. Därför kan sekretessen brytas i det fall den enskilde lämnar sitt samtycke till att uppgifterna lämnas ut till någon annan.⁴ I de fall uppgifterna gäller ett barn kan samtycke behöva inhämtas från vårdnadshavarna. Frågan om en ungdom som är under 18 år själv kan ge samtycke till att lämna ut uppgifter som rör honom eller henne beror på omständigheter som ungdomens ålder och mognad, vilken typ av information det rör sig om samt vilken typ av ärende det gäller.⁵ Ett samtycke ska alltid dokumenteras på något sätt.

Uppgiftsskyldighet

Av 10 kap. 28 § OSL följer att sekretess inte hindrar att en uppgift lämnas ut till en annan myndighet om uppgiftsskyldighet följer av lag eller förordning. Det är den andra myndigheten som måste begära att uppgiften ska lämnas ut för att bestämmelsen ska bli tillämplig.

¹ Se 8 § förvaltningslagen.

² Jfr prop. 2016/17: 180 s.70 ff.

³ Se 3 kap. 1 § OSL.

⁴ Detta framgår av 10 kap. 1 § samt 12 kap. 1 och 2 §§ OSL.

⁵ Se 12 kap. 3 § OSL samt JO 2010/11 s. 591.

Exempel på situationer och lagar där det finns upplysningsskyldighet enligt 10 kap. 28 § OSL är

- HVB-hem eller familjehem där socialtjänsten i enlighet med 12 kap. 10 § socialtjänstlagen (SoL) ska lämna ut uppgifter om någon vistas i sådant hem om till exempel polisen begär ut den uppgiften för ett särskilt fall.
- 11 § lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare (LUL) där socialnämnden kan lämna ut uppgifter till bland annat polisens förundersökningsledare om denne begär det.

Nödvändigt utlämnande

En sekretessbrytande bestämmelse som ska användas restriktivt⁶ är nödvändigt utlämnande i enlighet med 10 kap. 2 § OSL. Enligt den bestämmelsen hindrar sekretessen inte att uppgifter hos socialförvaltningen lämnas till en enskild person eller en annan myndighet om det är nödvändigt för att *myndigheten som lämnar ut uppgifterna* ska kunna fullgöra sin verksamhet. Exempel på situationer där nödvändigt utlämnande till just polisen kan aktualiseras är

- I samband med barnutredningar där det av 11 kap. 2 § första stycket SoL framgår att vid en utredning av om nämnden behöver ingripa till ett barns skydd eller stöd får den konsultera sakkunniga samt i övrigt ta de kontakter som behövs för att bedöma behovet av insatser.
- När det gäller brott som riktar sig mot socialtjänstens kärnverksamhet, bland annat när en myndighet eller anställd vid myndigheten är målsägande, till exempel vid bidragsbedrägeri eller vid hot eller misshandel en tjänsteperson på grund av dennes agerande i tjänsten. Även förstörande av nämndens egendom har ansetts utgöra brott som riktar sig mot socialtjänstens kärnverksamhet.⁷

Misstanke om brott som gäller unga

Vid misstankar om brott som gäller unga får socialnämnden under vissa förutsättningar lämna uppgifter till bland annat polisen. Det finns däremot ingen skyldighet för nämnden eller anställda på socialförvaltningen att på *eget initiativ* anmäla misstankar om brott till polisen. Om polis eller åklagare inkommer med *en begäran* om att lämna ut en uppgift som enligt en angiven bestämmelse får lämnas ut, är socialnämnden dock skyldig att lämna ut uppgiften om det finns förutsättningar för ett utlämnande.⁸ Polisen måste därför lämna tillräckligt mycket information till socialnämnden för att en sådan prövning ska kunna göras.

Förebyggande av brott av unga under 21 år

Socialtjänsten kan enligt 10 kap. 18 a § OSL utan hinder av sekretess lämna ut uppgifter som rör en enskild som inte har fyllt 21 år till bland annat polisen om samtliga följande förutsättningar är uppfyllda.

- Om det på grund av särskilda omständigheter finns *risk* för att barnet eller den unge kommer att *utöva brottslig verksamhet*
- om uppgiften kan antas bidra till att *förhindra det*, och
- om det med hänsyn till planerade eller pågående insatser för barnet eller den unge eller av andra skäl *inte är olämpligt* att uppgiften lämnas ut.

Det huvudsakliga syftet med införandet av 10 kap. 18 a § OSL var att, genom ett ökat informationsutbyte mellan socialtjänst och polis, skapa förutsättningar för ett mer effektivt brottsförebyggande arbete.

⁶ Se prop. 1979/80:2 del A s. 465.

⁷ Se JO 1993/94 s. 461.

⁸ Se 6 kap. 5 § OSL.

Enligt bestämmelsens förarbeten är regeln i första hand tänkt att tillämpas på uppgifter om var den unge befinner sig, till exempel var han eller hon går i skolan eller arbetar eller i övrigt brukar uppehålla sig. Det kan också handla om planerade tillställningar där många ungdomar kommer att samlas. Med hjälp av sådana uppgifter kan polisen komma i kontakt med den unge och hålla denne under uppsikt samt vara närvarande för att förebygga att brott begås. Formuleringen ”uppgift som rör en enskild” innebär att även uppgifter som avser andra personer än den underårige får lämnas ut om uppgifterna rör den unge, till exempel vilka som tillhör den unges familj eller bekantskapskrets.⁹

Bestämmelsen tar alltså *inte* sikte på ett utlämnande av uppgifter som angår konkreta brottsmisstankar, utan utlämnandet ska endast ske i brottsförebyggande syfte. Uppgifter om brottsmisstankar i mer allmänna ordalag får lämnas ut med stöd av bestämmelsen, så länge de inte kan hänföras till en specifik situation. Detsamma gäller allmänna uppgifter om missbruk, så länge de inte kan knytas till konkreta narkotikabrott. Uppgifter som avser misstankar om att den unge begått ett specifikt brott får däremot endast lämnas ut under de förutsättningar som framgår av andra sekretessbrytande bestämmelser (se följande avsnitt om misstanke om brott som gäller både unga och vuxna).

Som framgår av lagtexten finns det tre förutsättningar för att uppgifter kan lämnas ut enligt 10 kap. 18 a § OSL: risk, förhinder och lämplighet.

Risk

En riskbedömning ska göras i varje enskilt fall. Riskbedömningen måste grundas på konkreta omständigheter, men misstankarna behöver inte röra viss närmare angiven brottslighet. Det är tillräckligt att det med hänsyn till samtliga omständigheter bedöms finnas en risk som varken är obetydlig eller avlägsen. Av särskild betydelse för bedömningen är om den unge tidigare har begått brott, om han eller hon umgås med kriminellt belastade personer eller vistas i sådan miljö att det finns risk att han eller hon hemfaller åt kriminalitet.¹⁰ Det finns ingen avgränsning vad gäller typ av brott eller straffskala när det gäller informationsdelning enligt 10 kap. 18 a § OSL.

Förhinder

En annan förutsättning är att uppgiften kan antas bidra till att förhindra att den unge kommer att utöva brottslig verksamhet. Detta innebär att uppgifterna bara får lämnas ut om uppgiftslämnandet kan antas få en viss effekt. Det krävs inte att uppgiften isolerad kan antas leda till att förebygga att den unge begår brott, utan det är tillräckligt att den tillsammans med andra omständigheter kan antas bidra till önskad effekt.¹¹

Lämplighet

Ett utlämnande får heller inte vara olämpligt med hänsyn till planerade eller pågående insatser för den unge eller av andra särskilda skäl. Planerade eller pågående insatser avser de situationer där ett utlämnande skulle försvåra socialtjänstens arbete med en anpassning av den unge. Lämplighetsbedömningen ger inte socialtjänsten möjlighet att skönsmässigt vägra lämna ut uppgifter till polisen när sådana efterfrågas, utan det krävs särskilda skäl för att avslå en begäran om utlämnande.¹² Andra särskilda skäl kan exempelvis vara att det bedöms som olämpligt att till polisen

⁹ Se prop. 2011/12:171 s. 27.

¹⁰ Se prop. 2011/12:171 s. 46.

¹¹ A.a.

¹² Se prop. 2011/12:171 s. 26.

vidarebefordra en uppgift som den unge har lämnat i förtroende, eller att det med hänsyn till någon annan persons intressen är olämpligt att lämna ut en uppgift.¹³

Omedelbart polisiärt ingripande

Om socialtjänsten påträffar någon som kan antas vara under 18 år, under förhållanden som uppenbarligen innebär en överhängande risk för barnets hälsa eller utveckling, kan de enligt 10 kap. 20 § OSL utan hinder av sekretess lämna ut uppgifter som behövs för att polisen ska kunna ingripa omedelbart.

Enligt samma bestämmelse kan socialtjänsten även lämna uppgifter om den unge till polisen om den unge påträffas i färd med att begå brott.

Misstanke om vissa brott mot barn

Av 10 kap. 21 OSL följer att socialtjänsten har möjlighet att lämna ut sekretessbelagda uppgifter om misstanke om brott till polisen om det är fråga om våldsbrott, olaga frihetsberövande eller sexualbrott som riktar sig mot barn enligt 3, 4 eller 6 kap. brottsbalken (BrB) eller lagen med förbud mot könsstympning av kvinnor. Även barnnäktenskapsbrott och barnfridsbrott omfattas.

När det gäller brott mot barn finns det inte någon regel om att minimistrafket för brottet måste vara minst ett års fängelse för att sekretessen ska kunna brytas.

Överlåtelse av narkotika, dopningsmedel eller alkohol till barn och unga

Enligt 10 kap. 22 § OSL kan uppgifter lämnas till bland annat polisen om uppgifterna gäller misstanke om brott som omfattar överlåtelse eller anskaffning till någon som inte fyllt 18 år om brottet gäller

- överlåtelse av narkotika i strid med narkotikastrafflagen
- överlåtelse av dopningsmedel i strid med lagen om förbud av vissa dopningsmedel, eller
- icke ringa fall av olovlig försäljning eller anskaffning av alkoholdrycker enligt alkohollagen (så kallad "langning")

Misstanke om brott som gäller både unga och vuxna

Förebyggande av våld i nära relation

Enligt en ny bestämmelse i OSL, 10 kap. 18 c §, har socialtjänsten fått möjlighet att bryta sekretessen gentemot polisen i syfte att förhindra att en person begår ett allvarligare vålds-, frids- eller sexualbrott mot en närstående.

För att ett utlämnade ska kunna ske krävs att följande samtliga förutsättningar är uppfyllda

- om det på grund av särskilda omständigheter finns risk för att den enskilde mot den närstående kommer att begå ett sådant brott som avses i 3, 4 eller 6 kap. BrB för vilket det inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i ett år,
- uppgiften kan antas bidra till att förhindra brottet, och
- det med hänsyn till planerade eller pågående insatser för den enskilde eller för den närstående, eller av andra särskilda skäl inte är olämpligt att uppgiften lämnas ut.

Förebyggande av terroristbrott

Nu har socialtjänsten även en möjlighet att enligt 10 kap. 18 b § OSL lämna ut uppgifter om en enskild till bland annat polisen, i syfte att förebygga viss terroristbrottslighet. Bestämmelsen är

¹³ Se prop. 2011/12:171 s. 47.

åldersneutral och uppgiftslämnandet får ske både på socialnämndens eget initiativ och på begäran av polisen. Även uppgifter om vilka som tillhör den enskildes familj eller bekantskapskrets kan lämnas ut.

För att ett utlämnande ska kunna ske krävs att det på grund av särskilda omständigheter finns risk för att den enskilde kommer att begå brott enligt

- finansieringslagen, eller försök till sådana brott
- 2 § terroristbrottslagen, eller försök, förberedelse eller stämpling till sådana brott, eller
- Rekryteringslagen, eller försök till brott som anges i 2 b § samma lag.

Misstanke om begången terroristbrottslighet

På samma område återfinns 10 kap. 22 a § OSL som innebär att det under vissa förutsättningar är möjligt för socialtjänsten att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess och gäller misstankar om viss redan begången terroristbrottslighet till bland annat polisen.

Samma krav ställs som vid tillämpningen av 10 kap. 18 b § OSL.

Förhindrande av trafiknykterhetsbrott

Av 10 kap. 19 § OSL följer att sekretessen inte hindrar att en uppgift lämnas till polisen eller någon annan myndighet för att förhindra ett förestående trafiknykterhetsbrott, om uppgiften behövs för att förhindra ett förestående eller avbryta ett pågående brott som avses i någon av följande lagar

- 4 eller 4 a §§ lagen om straff för vissa trafikbrott,
- 13 kap. 2 eller 3 §§ luftfartslagen,
- 30 § lagen om säkerhet vid tunnelbana och spårväg,
- 20 kap. 4 eller 5 §§ sjölagen, eller
- 10 kap. 2 § järnvägslagen.

Det är alltså möjligt för socialtjänsten att lämna information till polisen för att förhindra att någon som är påverkad av alkohol eller droger begår ett trafiknykterhetsbrott.

Misstanke om brott med minimistraff ett eller två års fängelse

Enligt 10 kap. 23 OSL kan uppgifter lämnas till bland annat polisen om uppgifterna gäller misstankar om brott som har ett minimistraff på fängelse ett år. Exempel på brott med en lägsta straffsats på fängelse ett år är grov misshandel, olaga frihetsberövande, rån och allmänfarlig ödeläggelse.

Samma sak gäller för försök till sådana brott som har ett minimistraff på två år. Exempel på brott som omfattas är mord, dråp, människorov, människohandel, våldtäkt, grovt koppleri, grovt rån, mordbrand, spridande av gift och smitta (grovt brott) och grovt narkotikabrott.

Vidare kan uppgifter som gäller misstankar om försök till brott som har ett minimistraff på fängelse i ett år och som omfattar en gärning som medför överföring eller försök till överföring av sådan allmänfarlig sjukdom som avses i 1 kap. 3 § smittskyddslagen lämnas till polis.

Tjänstepersoner som misstänks för brott

Sekretess hindrar inte heller att uppgifter lämnas till polisen om uppgifterna behövs för förundersökning, rättegång, ärende om disciplinansvar eller skiljande från anställning m.m. mot någon vid myndigheten där uppgiften förekommer. Detta följer av 10 kap. 18 § och är till för att det ska vara möjligt för tystnadspliktiga tjänstemän att använda sekretessbelagda uppgifter för att försvara sig rättsligt mot anklagelser om brott, tjänsteförseelser eller liknande som kan leda till disciplinansvar eller annan rättslig påföljd.

Övriga sekretessbrytande bestämmelser

Det finns också anledning att nämna möjligheten till återkoppling på orosanmälan samt nödrätten.

När det gäller återkoppling på en orosanmälan enligt 14 kap. 1 § SoL är det möjligt för socialtjänsten att återkoppla till polisen när polisen gjort en sådan. Detta framgår av 26 kap. 9 a § OSL. Det är dock endast uppgifter om att ett beslut har fattats om att inleda eller inte inleda en utredning, eller uppgifter om att en sådan utredning redan pågår, som får lämnas ut enligt denna bestämmelse. Ett utlämnande av uppgifter förutsätter också att det inte bedöms som olämpligt.

Det saknas idag en sekretessbrytande bestämmelse som generellt medger att socialtjänsten lämnar ut uppgifter till polisen om insatser för den unge efter en orosanmälan, utan att den unge och vårdnadshavaren samtyckt till detta.

Slutligen är det viktigt att komma ihåg att det i nödsituationer i vissa fall kan vara straffritt för socialtjänsten att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till polisen. Enligt 24 kap. 1 och 4 §§ BrB är ett sådant utlämnande möjligt enbart om socialtjänsten har anledning anta att det föreligger en omedelbart förestående fara för någons liv eller hälsa.

Sekretessbrytande bestämmelser mellan socialtjänsten och skola

Samtycke

Ska socialtjänsten ha möjlighet att bryta sekretessen gentemot skolan krävs som huvudregel ett samtycke enligt 10 kap. 1 § OSL. Beroende av barnets ålder och mognad kan det vara barnet och/eller vårdnadshavarna som förfogar över sekretessen och som då kan ge samtycke till att sekretessen bryts.

Nödvändigt utlämnande

I likhet med samverkan med polisen finns det en restriktiv möjlighet för socialtjänsten att lämna ut sekretessbelagda uppgifter också till skolan med stöd av 10 kap. 2 § OSL och reglerna om nödvändigt utlämnande. Den situation som främst blir aktuell är ett utlämnande av information till skolan i samband med barnutredningar där nämnden kan behöva ta kontakt med skolan som ett led i utredningen kring ett visst barns behov av insatser.

Övriga sekretessbrytande bestämmelser

Socialtjänsten kan även gentemot skolan välja att återkoppla kring en orosanmälan med uppgifter om huruvida en utredning har inletts, inte har inletts eller redan pågår.

På samma sätt gäller också nödrätten och möjligheten till att bryta sekretessen i vissa akuta nödsituationer, i förhållande till skolan.

Slutligen kan nämnas att socialtjänsten ska, utan hinder av sekretess, lämna sådana uppgifter om en studerande som behövs för prövning av ett ärende om att avskilja denne från högskoleutbildning.¹⁴

¹⁴ Se uppgiftsskyldigheten i 12 kap. 10 § 3 st 3 punkten SoL.

Sekretessbrytandebestämmelser mellan socialtjänsten och hälso- och sjukvården

Nödvändig vård för barn, missbrukare, LPT/LRV-fall och gravida

Förutom nyss nämnda bestämmelser som gäller samtycke, nödvändigt utlämnande, återkoppling på en orosanmälan samt möjligheten att bryta sekretessen i vissa nödsituationer, finns det därutöver en sekretessbrytande bestämmelse som har betydelse för samverkan kring vården och omsorgen om en individ. Den går att tillämpa i särskilt angivna situationer, till exempel om en enskild fortgående missbrukar eller vårdas med stöd av lagen om psykiatrisk tvångsvård (LPT), och regleras i 26 kap. 9 § OSL:

” Sekretess (för uppgifter inom socialtjänsten) hindrar inte att uppgift om en enskild eller någon närstående till denne lämnas från en myndighet inom socialtjänsten till en annan sådan myndighet eller till en myndighet inom hälso- och sjukvården, om det behövs för att ge den enskilde nödvändig vård, behandling eller annat stöd och denne

- 1. inte har fyllt arton år,*
- 2. fortgående missbrukar alkohol, narkotika eller flyktiga lösningsmedel, eller*
- 3. vårdas med stöd av LPT eller lagen om rättspsykiatrisk vård (LRV).*

Detsamma gäller uppgift om en gravid kvinna eller någon närstående till henne, om uppgiften behöver lämnas för en nödvändig insats till skydd för det väntade barnet”

En motsvarande sådan bestämmelse finns även för uppgifter inom hälso- och sjukvården.¹⁵ Syftet med bestämmelsen är att göra det möjligt för myndigheter att i undantagsfall utbyta uppgifter med varandra för att kunna bistå en enskild under vissa förutsättningar trots att de inte kunnat inhämta samtycke till att lämna ut utgifter. Bestämmelsen måste användas med urskillning och varsamhet¹⁶ och det är bara lämpligt att göra den här typen av undantag i situationer där det är nödvändigt för att bistå en enskild.

Misskötta smittskyddsföreskrifter

Om socialnämnden efter att ha fått underrättelse från smittskyddsläkaren uppmärksammar förhållanden i sin verksamhet som tyder på att en smittad person inte följer meddelade förhållningsregler enligt smittskyddslagen, ska den enligt 6 kap 12 § samma lag utan hinder av sekretess anmäla detta till den smittskyddsläkare som lämnat underrättelsen.

Konsekvenser om sekretess bryts utan lagstöd

Konsekvenser för socialförvaltningen

Röjer en anställd på socialförvaltningen en sekretessbelagd uppgift utan stöd i lag, kan brottet brott mot tystnadsplikten enligt 20 kap. 3 § BrB aktualiseras. Påföljden är böter eller fängelse i högst ett år. Den som av oaktsamhet begår gärningen, döms till böter. I ringa fall döms inte till ansvar.

¹⁵ Se 25 kap. 12 § OSL.

¹⁶ Jfr prop. 1990/91:111 s. 11 samt 40 f.

Förutom att den anställda kan bli straffrättsligt ansvarig så kan han eller hon även bli arbetsrättsligt ansvarig. Detta kan innebära olika disciplinära åtgärder som t.ex. avstängning eller omplacering från arbetet.

Det är inte bara den enskilde medarbetaren som kan drabbas av negativa konsekvenser vid ett olovligt röjande av sekretessbelagda uppgifter. En allvarlig konsekvens som kan uppstå om sekretessbelagda uppgifter felaktigt röjs, är att kommunmedborgarnas tillit och förtroende för socialförvaltningen skadas.

Konsekvenser för den enskilde

Anledningen till att det råder en så pass sträng sekretess inom socialtjänsten är framförallt att de uppgifter som socialtjänsten hanterar är av mycket integritetskänslig natur. Det är ofta fråga om uppgifter om den enskildes personliga förhållanden och/eller hälsotillstånd. Därför kan det också bli allvarliga konsekvenser för den enskilde om socialförvaltningen olovligen röjer en sekretessbelagd uppgift om honom eller henne. När en uppgift väl är röjd går den aldrig att ta tillbaka, och vidgående konsekvenser som i värsta fall kan innebära en risk för den enskildes liv kan uppstå till följd av sekretessbrottet.

Sammanfattningsvis

Sammanfattningsvis kan konstateras att oavsett socialförvaltningens skyldighet att samverka med andra myndigheter så måste tjänstemän på förvaltningen förhålla sig till de sekretessbestämmelserna som finns. Ska information lämnas ut måste antingen sekretessen efterges av den enskilde genom att denna lämnar sitt samtycke till att uppgifter om honom eller henne delas. Eller så måste det finnas en sekretessbrytande bestämmelse som kan tillämpas i det enskilda fallet, alternativt en uppgiftsskyldighet enligt lag eller annan författning.

Förhåller sig socialförvaltningens medarbetare *inte* till reglerna kring sekretess kan det uppstå inte bara straffrättsliga och arbetsrättsliga konsekvenser för den enskilde medarbetaren, utan även allvarliga konsekvenser för den som uppgiften angår. Även förtroendet för socialförvaltningen kan komma att skadas i det fall förvaltningen inte iakttar den starka sekretessen som råder i dess verksamheter.